

UZASADNIENIE

W dniu 22 lipca 2016 roku do Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim wpłynął pozew powoda J. D. przeciwko pozwanemu (...) Spółce Akcyjnej w W. o zapłatę kwoty 10.100 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 15 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż w dniu 13 listopada 2015 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd powoda marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...). W dniu zdarzenia powód miał zawartą z pozwanym umowę ubezpieczenia komunikacyjnego (...) Casco. W dniu 14 listopada 2015 roku powód zgłosił szkodę i zostało przeprowadzone postępowanie likwidacyjne. Pozwany przyjął swoją odpowiedzialność i wypłacił powodowi odszkodowanie w łącznej wysokości 4.078,15 zł. W ocenie powoda tak ustalona wysokość odszkodowania nie jest prawidłowa. Ze sporządzonej na jego zlecenie wyceny szkody wynika, iż jej wysokość sięga przynajmniej kwoty 18.772,16 zł, zaś z kalkulacji sporządzonej w (...) serwisie (...) wynika, iż koszty naprawy są wyższe.

Zgodnie z §19 Ogólnych Warunków Umów (OWU) koszty naprawy cen części zamiennych zakwalifikowanych do wymiany w przypadku wariantu serwisowego koszty ustalane są w odniesieniu do cen oryginalnych serwisowych.

W dniu 12 stycznia 2016 roku zostało skierowane do pozwanego wezwanie do zapłaty na kwotę 15.044,01 zł. Odsetki dochodzone są do następnego dnia po upływie 30-dniowego terminu na spełnienie przez pozwanego świadczenia po zgłoszeniu szkody (k. 3 – 6).

Pozwany w odpowiedzi na pozew nie uznał żądania pozwu i wniósł o jego oddalenie. Wskazał on, iż punktem wyjścia do ustalenia wysokości odszkodowania są ustalenia OWU. Zgodnie z polisą i OWU pozwany zobowiązał się do pokrycia kosztów naprawy ubezpieczeniowego pojazdu za pomocą części oryginalnych serwisowych - §17 ust. 1 pkt 1 OWU. Definicja oryginalnych części serwisowych zawarta jest w §3 ust 7 OWU. Ponadto przy ustaleniu wysokości należnego powodowi odszkodowania winny zostać uwzględnione normy czasowe operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu, stawki za roboczogodzinę ustalone przez (...) S.A. w oparciu o średnie ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę, działające na terenie miejsca naprawy pojazdu, ceny materiałów lakierniczych i normalistów w systemach A., E. lub (...)(§17 ust. 5).

Pozwany wypłacił powodowi bezsporną część odszkodowania. Pozwany kwestionuje wycenę dokonaną przez powoda wskazując, iż w kalkulacji tej została przyjęta wyższa cena roboczogodziny niż wynikająca z powołanych wyżej zasad określonych w OWU oraz nie została uwzględniona amortyzacja cen części oryginalnych serwisowych zgodnie z OWU AC i nie zostały uwzględnione dostępne części alternatywne porównywalnej jakości i oryginalnych o jakości (...) co jest sprzeczne z §17 ust 4 i 7 OWU.

Całkowicie niezasadne jest żądanie zapłaty kwoty 350 zł tytułem kosztów kalkulacji napraw (k. 44 – 45).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód J. D. zawarł z pozwanym (...) Spółką Akcyjną w W. w dniu 31 sierpnia 2015 roku umowę ubezpieczenia komunikacyjnego nr (...) obejmującą ubezpieczenie OC i AC.

Umowa ubezpieczenia obejmowała okres od 31 sierpnia 2015 roku do 30 sierpnia 2016 roku. Umowa ubezpieczenia AC zawarta była w wariantcie serwisowym, wartość pojazdu z VAT została określona na kwotę 80.889 zł (bezsporne, dowód: polisa ubezpieczeniowa – k. 12 – 13).

W dniu 13 listopada 2015 roku w miejscowości K. powód J. D. kierując pojazdem marki M. (...) o nr rej. (...) wpadł w dołek w drodze w wyniku czego doszło do uszkodzenia koła przedniego prawego, uchwytu lampy przedniej prawej,

osłony pod chłodnicami, kielicha i amortyzatora (bezsporne, dowód: zgłoszenie szkody z dnia 14 listopada 2015 roku – akta szkody nr (...)).

Wartość szkody poniesionej przez powoda wyniosła 10.662,23 zł (dowód: opinia biegłego J. P. – k. 105 – 121v., 146 – 150, 168 - 170).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów w postaci dowodów: polisy ubezpieczeniowej – k. 12 – 13, zgłoszenia szkody z dnia 14 listopada 2015 roku – akt szkody nr (...) oraz opinii biegłego z zakresu techniki i mechaniki samochodowej J. P. – k. 105 – 121v., 146 – 150, 168 – 170.

Sąd obdarzył wiarą wyżej wymienione dowody z dokumentów o niekwestionowanej przez strony treści, odnośnie które również Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich prawdziwości.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo powoda J. D. jest w części zasadne i częściowo zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 805§1 kc „przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę”.

Bezspornym, jest iż strony procesu łączyła umowa dobrowolnego ubezpieczenia autocasco. Bezspornym jest również, iż powód poniósł szkodę w postaci uszkodzenia samochodu marki M. (...) o nr rej. (...).

Sporna między stronami była wysokość odszkodowania.

Jak wynika z treści umowy ubezpieczenia, powód zawarł umowę ubezpieczenia AC w wariantcie serwisowym.

Zgodnie z § 17 ust. 3 Ogólnych Warunków Ubezpieczeń Komunikacyjnych (...) w wariantcie serwisowym koszt naprawy pojazdu ustala się na podstawie cen części oryginalnych serwisowych, czyli takich części zamiennych, które są produkowane zgodnie ze specyfikacjami i standardami produkcyjnymi ustalonymi przez producenta danej marki, rekomendowanymi przez producenta tego pojazdu i dystrybuowanymi w autoryzowanych przez producenta tego pojazdu punktach sprzedaży (§3 pkt 7).

Ustalony przez biegłego koszt naprawy pojazdu powoda takimi częściami na podstawie stawek roboczogodzin w wysokości 100 zł za roboczogodzinę wyniósł by 10.662,23 zł.

Przyjmując powyższą stawkę za roboczogodzinę Sąd oparł się na opinii biegłego z zakresu techniki i mechaniki samochodowej J. P., który jako osoba bezstronna i mająca wiedzę specjalistyczną w opiniowanym przedmiocie oraz rozeznanie rynku wskazał i uargumentował tą cenę jako średnią cenę na miejscowym rynku.

Strony procesu umówiły się, iż w przypadku poniesienia szkody pozwany wypłaci odszkodowanie w wysokości będącej równoważnością cen części oryginalnych serwisowych, zaś w związku z tym powód zapłaci odpowiednio wysoką składkę ubezpieczeniową.

Powód J. D. spełnił swoje świadczenia i zapłacił składkę ubezpieczeniową. Podnoszenie przez pozwanego twierdzenia, iż powód winien przedstawić rachunki na koszty dokonanych napraw, gdyż w innym przypadku będą miały zastosowanie uregulowania zawarte w §17 ust. 5 w ocenie Sądu są niezasadne. Ustalenia zawarte w § 17 ust. 5 i 7 Ogólnych Warunków Ubezpieczeń Komunikacyjnych (...) odnoszą się do kosztów części zamiennych w wariantcie optymalnym, gdzie jak widać z treści §17 ust 3 lit a i ust 4 istnieją różne sposoby ustalania wartości tych części. Zmuszanie ubezpieczonego wariantcie serwisowym do przedłożenia rachunków zakupu części oryginalnych serwisowych, gdyż w innym przypadku zostaną wypłacona równoważność części zamiennych w wariantcie optymalnym

nie jest spełnieniem świadczenia do jakiego zobowiązał się pozwany zawierając umowę ubezpieczenia AC i pobierając od powoda stosowną składkę ubezpieczeniową.

Uwzględniając wypłacone powodowi przez pozwanego w trakcie postępowania likwidacyjnego odszkodowanie w kwocie 4.078,15 zł pozwany winien zapłacić powodowi jeszcze kwotę 6.584,08 zł i taką kwotę Sąd zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda J. D. kwotę 6.584,08 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 15 grudnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty.

Rozstrzygając o odsetkach za opóźnienie w spełnieniu przez pozwanego świadczenia Sąd uwzględnił przepis art. 817§1 kc zgodnie z którym, ubezpieczyciel jest obowiązany spełnić świadczenie w terminie 30 dni licząc od dnia zawiadomienia o wypadku. Powód zawiadomił pozwanego o szkodzie w dniu 14 listopada 2015 roku, zaś trzydziestodniowy termin upłynął w dniu 14 grudnia 2015 roku.

W pozostałej części Sąd oddalił powództwo jako bezzasadne.

Rozstrzygając o kosztach procesu Sąd w oparciu o przepis art. 100 kpc stosunkowo rozdzielił koszty poniesione przez strony procesu.

Powód żądał zasądzenia kwoty 10.100 zł, zaś została na jego rzecz zasądzona kwota 6.584,08 zł. Wygrał zatem proces w 65%.

Powód poniósł koszty procesu w łącznej wysokości 6.339 zł. na kwotę tą składają się: opłata od pozwu w wysokości 505 zł, koszty związane z opiniami wypłacone z zaliczek wpłaconych przez powoda w łącznej wysokości 1.000 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 34 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości 4.800 zł ustalone na podstawie §2pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (DZ. U. z 2015 r., poz. 1804 z późn. zm).

Pozwany poniósł koszty procesu w wysokości 4.800 zł, na które składają się koszty zastępstwa procesowego w wysokości 4.800 zł ustalone na podstawie §2pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (DZ. U. z 2015 r., poz. 1804 z późn. zm).

Łączna wysokość kosztów poniesiona przez obie strony procesu wyniosła 11.139 zł, zaś 65% tej kwoty wynosi 7.240,35 zł.

Ponieważ pozwany poniósł koszty procesu mniejsze od tej kwoty Sąd zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda J. D. kwotę 2.440,35 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (7.240,35 zł - 4.800 zł).

Poniesione tymczasowo przez Skarb Państwa (Sąd Rejonowy w Radzynie Podlaskim) koszty procesu Sąd na podstawie art. 133 ust 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t. jedn. Dz. U. z 2016r. poz. 623 z późn. zm.) rozdzielił w takim samym stosunku i nakazał ściągnąć od powoda J. D. na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Radzynie Podlaskim) kwotę 208,88 zł tytułem kosztów procesu poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa oraz od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Radzynie Podlaskim) kwotę 387,90 zł tytułem kosztów procesu poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Z przytoczonych wyżej względów i z mocy powołanych przepisów Sąd orzekł jak w wyroku.